

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopis naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravištvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Notranja politika Gladstonova.

Če je Gladstone po izjavah mnogih kritikov kazal slabost in nedoslednost v vnani politiki, odlikovala se je njegova notranja politika s trdno energijo in držala se je trdo nepremeljivih načel. Gladstone prevzel je državno krmilo v roke 16. aprila 1880. leta, ko se je že angleško občinstvo bilo naveličalo vojne politike Beaconsfieldove in želelo neobhodnih reform, ki bi oživele notranjo državno življenje. Slabo stanje trgovine, obrtnosti in kmetijstva nagibalo je javno mnenje k takej politiki, irski nered pretil je premeniti se v ustajo, kajti samo posilne naredbe imele so le slab vspeh.

Gladstone sestavil je vlado, v katerej je sedem portfeljev bilo v rokah aristokratskih rodbin, ki že davno pripadajo stranki Whigov, tri portfelje dobili so zmerni liberalci, ostale tri pa odločni radikalci. Že prve dni svojega vladanja pokazal je Gladstone marljivo delavnost: razun dveh predlog zakonov o omejenji lovskih pravic in povešanji odgovornosti delodajateljev za nezgode svojih delavcev, predložil je še tretjo, ki naj bi varovala irske najemnike proti svojevoljnosti lordov. Tej prvej reformatorski poskušnji ustavljali so se celo aristokratski člani vlade. Le z veliko težavo prodrla je ta predloga v spodnji zbornici, naposled pa še v zgornji. Na druge strani so pa radikalci pretili, da izstopijo iz ministerstva, ko so konservativci in večina Whigov zahtevali izjemnih naredeb za Irsko, ker so se tam množila agrarna zlodejstva. V takem nevarnem položaji ukazal je Gladstone zapreti 14 glavnih vodij irske deželne lige in izročiti je sodniji. Kakor je bilo pričakovati, bili so vsi oproščeni. Tedaj je vlada spoznala, da je treba ostrejših naredeb. Podkralju dala se je oblast, da sme v vseh irskih okrajih, kjer se mu zdi potrebno, proglasiti izjemno stanje, in osebe dejati v zapor do osemnajstih mesecev. Nadalje se je Ircem prepovedalo imeti v hišah strelno orožje. Irski poslanci skušali so zavleči posvetovanje o tem zakonu, dokler ni nazadnje predsednik zbornice z lastno oblastjo po štirideseturnem zborovanji objavil, da je debata končana. Drugi dan je že Gladstone predložil zbornici premembo zborničnega reda, katera bode ovirala poslanke, zavlačevati posvetovanja. Kakor

datek k izjemnim zakonom je Gladstone v aprilu 1880 predložil drugo irsko predlogo, katera priznava nekatere pravice irskim najemnikom, omejuje pravico posestnikov pregnati je in ustanovlja kraljevo komisijo, ki bode razsojevala prepire mej posestniki in najemniki. Pa še le čez tri mesece posrečilo se je s tem zakonom prodreti v spodnjej zbornici, zgornja zbornica vzprejela ga je pa še le 15. avgusta. Ker so bila posvetovanja o tem zakonu tako ostra in dolga, ni za druga zakonodavska dela ostalo skoraj nič časa; tako se ne glede na vsa prizadevanja Gladstona še sedaj vleče zadeva Bradlaughova, ki zahteva odpravo cerkvene prisega pri ustupu v parlament. Ta stvar bi bila kmalu pretrgala vsako zvezo mej desnim in levim krilom v ministerstvu.

Tako uspešno pa ni bilo 1882. leto. Vlada predložila je celo vrsto zakonskih načrtov: tako premembo samouprave Londona, in naredbe proti podkupovanju pri volitvah. Pa neredi na Irskem obrnili so pozornost vlade na drugo stran. Še jeseni 1881. so bili vsled raznih izgrediv vodje irske deželne lige dejani v zapor, mej njimi štirje člani parlamenta, pa vsled neprestanega pritiskanja radikalcev, kateri so bili v ministerstvu, izvršil se je hiter prevrat v politiki ministerstva. Poslednje se je sporazumelo s člani irske deželne lige. Poslednjim so namreč dali svobodo proti temu, da so se zavezali pomirljivo uplivati na irsko prebivalstvo. Po tem sporazumljenji zgodile so se tudi razne premembe v irskem uradniškem obojbi. Žal, da ministerstvo ni dolgo moglo nadaljevati spravljive politike. Gnusni umor v Feniks-parku 7. maja 1882 prisilil je vlado predložiti nov izjemni zakon za Irsko. Ta zakon daje policiji nove pravice za ohranjenje javne varnosti, določa posebna sodišča za agrarne zločine in uvaja denarno odgovornost prebivalcev dotičnega okrožja za vsako agrarno zločinstvo, ki se je izvršilo v kakem okraji. Ta zakon bil je vzprejet z veliko večino združenih liberalcev in konservativcev. Pa umor v Feniks-parku ni mogel omajati Gladstonovih reformatorskih načrtov. Kakor je znano, se je ono zločinstvo izvršilo 7. maja, 11. maja bil je vzprejet izjemni zakon, a 15. maja je že Gladstone predložil načrt dopolnilnega zakona k zakonu o pravicah

irskih najemnikov. Ta dopolnilni zakon je zbornica lordov vzprejela 10. avgusta 1882. Jeseni še tistega leta posrečilo se je Gladstonu, doseči radikalno premembo zborničnega opravnega reda, s katero se je onemogočilo zavlačevanje posvetovanj, kar so tako pogostem delali konservativni in irski poslanci.

V tem pa zakon o pravicah najemnikov ni ostal brez upliva na irsko prebivalstvo. Po sklepu narodnega konventa s 17. dne oktobra 1882 nehala je deželna liga in zamenila jo je bolj zmerna narodna liga, katera zahteva posebni irski parlament, v katerega kompetenco bi spadale le notranje irske zadeve. Tak obrat pa ni ugajal irskim revolucijonarjem in ob jednom z narodno ligo se je osnovala tajna zaveza „nepremagljivih“, katerih zločinstva so vzbujala splošno nevoljo.

Posebno plodovito bilo je pa parlamentarno zasedanje 1883. l. Po celej vrsti manj važnih zakonov, kakor o grajenji železnic po Irskem, odpravi telesnega kaznovanja pri pomorstvu, predložil je Gladstone novo volilno reformo, katera bode obdala Gladstonovo ime z večno slavo in otvorila novo dobo v angleškem državnem življenji.

Tu smo ob kratkem načrtali delovanje Gladstonovo. Pa že iz tega se vidi, koliko takta in energije je bilo treba, da se je tako globoko premenilo državno življenje naroda, ki se po svojem značaju rajši ravna po starih tradicijah, kakor pa zahtevah časa.

„R. K.“

Iz obrtniških krogov.

I.

—*— Ne bode menda napačno, da se v očigled novotarijam v obrtniškem zakonodajstvu tudi iz naših krogov oglasimo, vsaj popustljivost v vseh stvareh še nikdar ni bila koristna.

Če pomislimo, da je državni zbor nasproti prvotni misli, — da se prenareči ves obrtni red najedenkrat — to le polagamo storil z namenom, kakor hitro mogoče uvesti vsaj najpotrebnejše novosti v prid obrtniji, kaže se nam že sedaj, da bi bilo vse jednako, ko bi se bila cela postava mesto prej, še le sedaj ob jednom napravila, kajti navzlic temu, da je VII. oddelek v veljavi že od 29. sept. 1883. l., torej že blizu dve leti, vendar nemamo

LISTEK.

Črtica iz življenja igralčevega.

Kalifornska povest.

(Spisal Bret Harte, posl. Vinko.)

II.

(Dalje.)

In prišla je stranska šiva svojega oblačila ter se mu šaljivo priklonila. Potem pa mu je dala obe roki, nenadoma in kakor je kazalo nehoté ojačivši se.

Gotovo je, da je bil ta mali govor pretiran in gotovo se bode vsakej lepej bralki zdel nežensk, a vender se bojim, da je bil všeč Jacku Oakhurstu. Ne rečem, da bi ne bil navajen gotovih prostodušnih ženskih poklonov; a ti so mu prihajali izza kulis, on pa je nežne mike gospé Deckerjeve trdovratno deval v zvezo z negotovimi samostanskimi predočbami. Na tak način vzprejet biti od doslužene puritanke, od bolne svetnice, od ženske, ki je imela biblijo na svojej toaletnej mizi, ki je šla vsak dan dvakrat v cerkev, in nežno bila udana svojemu možu — to ga je po polnem oslepilo.

Še zmirom jo je držal za roko, ko je nadaljevala:

„Zakaj néste prej prišli? Kaj ste delali v Marysvillu, v San Joséu, v Oaklandu? Kakor vidite, sem šla povsod za Vami. Videla sem Vas tudi prihajajočega sém po globeli in takoj sem Vas spoznala. Brala sem Vaš Josipu pisani list, in uganila iz njega, da pridete. Zakaj pa meni néste pisali? O, tudi meni boste jedenkrat pisali! . . . Dober večer, gospod Hamilton.“

Brzo je bila nazaj potegnila svoji roki, a ne dovolj zgodaj, da bi Hamilton ne bil tega opazil. Pozdravil jo je z dostojnostjo olikanega moža, Oakhurstu prijazno pokimal z glavo ter šel dalje.

Ko je bil izginil, pogleda gospa Deckerjeva kvišku v Jacka Oakhursta.

„Kakov dan prositi Vas bom morala velike prijaznosti.“

Gospod Oakhurst jo prosi, naj to précej stori. „Ne, ne! Prej ne, da me boste bolje spoznali. Potem — kakov dan — Vas bom prosila, da tega moža — umorite!“

In pričela se je smijati, in ta smeh je bil tako prijeten slišati, tako zvonk, in pri tem sta se tako ljubko krožili njeni jamici — če prav malo pretrdo — in v modrih očeh igrala jej je tako ne-

dolžna veselost, in na njenih licih tako mična rudečica, da se je gospod Oakhurst, ki se je jako redkokrat smijal, nehotoma moral udeležiti smeha. Bilo je, kakor bi jagnje nagovarjalo lisico, naj v sosednjej čedi prične klati. . .

Nekaj dnij pozneje je gospa Deckerjeva najedenkrat ustala iz zamaknenga kroga občudovalcev svojih, ki se je bil na hotelovej piazzii storil okolo nje, prosila zamere za par trenutkov, smeje se odbila vsako spremstvo ter tekla tja proti malej vili svoje, stoječej onostran ceste — jedno izmej stvorjenj njenega moža. Morebiti se je zgodilo zbog tega nenadnega in nenavadnega truda — saj je še vedno prebolévala! da je razvneto in mrzlično sopla, stopivša v svoj budoar, in da je dvakrat ali trikrat roko morala pritisniti si na srce. Ko je privila luč, ugledala je strahoma, da je njen mož ležal na sofi.

„Kakor kaže, si vroča in razburjena, Lizika draga,“ pravi gospod Decker. „Saj se ti vender né povrnilo, kaj né, da ne?“

Njen obraz je bil pobledel, a zdaj je bil znova rudeč.

„Ne,“ odgovori ona. Saj né nič . . . samo tu-le me malo boli!“

In zopet položi roko na korsét.

v celej Kranjskej do sedaj niti jednih pravil za obrtno zadrugo od vlade potrjenih. Z drugimi besedami se sme reči, da se faktično še ničesar ni zgodilo. Nihče ne ve bolje, nego mi obrtniki, da je prvi oddelek obrtne postave, kar se tiče zadrug, deloma nepraktičen, deloma pa pri obstoječih razmerah male obrtnije naravnost neizpeljiv. Kje in kaj je vladi znano. Bilo bi torej ogrevanje že davno dokazanih fakt popolnem nepotrebno. Vprašanje pa stavimo: 1. Misli li vlada zapustiti svoje lastno dete, povito mej papirjem, da se počasi zaduši? 2. Namerava morda siloma uvesti nove postavne določbe? in 3. Čaka morda na izpeljavo le zategadelj, ker pomanjkljave te postave pripozna in je hoče prej uravnati?

Nadeje, da bi se slednje zgodilo, pač nemamo, kajti mej različno tvarino, s kojo se ima baviti, kolikor se do sedaj čuje, prihodnji državni zbor, pogrešamo predlog za preuredbo nekaterih točk VII. oddelka obrtnega reda. Tukaj se pač kaznuje stara naša navada, da se pri zakonodajstvu nikdar ne dela po potrebah in željah tistih, za katere se postava sklepa. Že prva želja obrtnikov bila je ta, da bi se zadruge zasnovala le za samostalne obrtnike, da bi se pomočnikom varstvo njih interesov in bolnišno podporne zadeve prepuščale slednjim samim, po njih lastni želji. Ako pa že to ne, da bi bilo vsaj dopuščeno, osnovati oddelek za oddelkom, mesto vse štiri na jedenkrat, kakor zahteva postava. Brezdvomno je, da bi v tem slučaju bili že davno vsaj mojsterski oddelki zadruge skupaj in verjetno, pri nekaterih tudi bolnišne blagajne. Nerazumljivo nam je, zakaj se zahteva osnova vseh štirih oddelkov, ki so tolikanj komplikovani, skupaj in ob jednem; ko ima vendar sleherni oddelek lasten, od drugega po vsem nezavisen namen in delokrog.

Komur so znane določbe obrtnega reda glede osnovanja zadrug, ve, da so te tolikanj komplikovane, da bi bilo treba izredno nadarjenih organizacijskih talentov, ki bi poleg inteligence morali imeti tudi še dovolj časa in novcev, da bi se napravile zadružne pisarne, kojih pismeno delo gotovo preseza marsikatero občinsko pisarno na deželi.

Že predpisane objave obrtnij, vsprejem in odpust vajencev, protokolovanje v delo ustopivših in podpisovanje spričeval vedno se menjajočega delavskega objekta, naznanila in statistična poročila na vlado itd. zahteva že nekoliko spretnosti in vežbanosti; poleg tega pa še tolikanj težavno uplačevanje po odstotkih od prisluženih goldinarjev za za bolnišno blagajno, dajalo bi predstojniku vsaj začetkom toliko posla, da bi mu za pravi namen zadruge: pospeševanje zadružnih koristij ostajalo kaj malo časa. Konsum papirja in črnila bi se gotovo zdatno povzdignil, a udeležniki zadrug bi kmalu izpredvideli, da jim vse to vedno čečkanje in upisavanje njih imen ne napravlja drugega nego stroške, ki bi gotovo presegali ono svoto, kojo plačuje mali obrtnik kot pridobinski davek.

Na papirji se seveda vse lepo bere. Paragraf stoji za paragrafom. Jedna stvar se logično ujema z drugo, tako, da bi človek mislil, to mora kar „samo teči“. In vendar ni tako. Normalna pravila, ki jih je izdala vlada, so tolikanj obširna, da potrebujejo mnogo krajšanja, da jih bode priprosti

rokodelec razumel. To se je tudi že zgodilo, a vlada skrajšanih pravil ni odobrila.

Ne glede na lastne potrebe prepisali so torej Ljubljanski peki normalna pravila, kakor jih je izdala vlada, za gotovo misleč, da bode tako vendar prav. A kljub vsemu temu minulo bode menda kmalu jedno leto, odkar so pravila pri vladi v potrjenje uložena, — ne da bi bilo o pekovski zadrugi več sluha in duha. Predstojniki družih zadrug pa so stvar popustili, češ, saj je vse jedno, če mi pravil ne napravimo, ali pa če jih vlada ne potrdi. Če je vlada nameravala v resnici upeljati obligatorične zadruge, kar nam pa po izkušnjah nikakor ne more v glavo, potem bi morala vendar, vsaj dokler se ne dovrši to, reči smemo, ogromno delo, nastaviti v ta namen posebnega, postavne in obrtnih odnošajev veččega uradnika, ki naj bi zadrugam na roko šel in tako rekoč, z njimi skupno delal. Tudi to smo že začetkoma zahtevali, a „potrjeno“ ni bilo.

Zdi se mi, da se kakor nalašč dela na to, da se obistinijo znane besede nasprotnikov nove obrtne postave; da cela stvar ni drugega nego „špas“, ki nam bode v igračo nekoliko časa. Čudimo se, da se lastni sistem tako lahkomišno spodkopava, da se daje protivniku orožje, kakeršnega se sam ni nadejal in uničuje up — jedino sredstvo — ki bi krepilo obrtne stanove v težkem boji za svoj od dne do dne težavnejši obstanek. Politiške misli kakor socialne se menjavajo, kakor današnja moda. Nadušenje za sleherni stvar razplamti, kakor bi zažgal mrvice smodnika, nekoliko dima (praznih besedij) in vse je pri kraju.

Ne čudimo se, da obrtniška stvar ne more prav izpod rok v tistih krajih kjer židovstvo neomejeno gospoduje; pri nas pa bi se vedno še dal napraviti močan jez proti oni muki človeštva, a storiti bi se moralo kmalu, sicer — bode prepozno!

Pa ne samo pri snovanju zadrug, marveč tudi v nekem drugem, ne manj važnem vprašanju kažejo se nam mnogi nedostatki in nejednako izpeljevanje II. oddelka obrtne postave: to je glede dokaza sposobnosti. Kdor naših razmer ne pozna, se mu bode čudno zdelo, če mu povemo, da od dokaza sposobnosti že a priori nismo dosti pričakovali, kajti vedeli smo, da bode imel marsikdo, ki ima dejansko vso pravico pričeti samostalno obrt, večkrat vsled formalnosti nepotrebna pota in stroške; mej tem pa bode vendar komu mogoče, poiskati si kak pomanjkljaj v postavi, da brez dejanske pravice dobi obrtni list. To vse imeli smo priliko opazovati v našem obližji. Pa tudi z dežele poročalo se nam je že mnogo fakt, kako se tam izvajajo te določbe.

V nekem okrajnem glavarstvu (kraj in imena zamolčimo) prigodilo se je, da je nekdo, ki pa ni rokodelec, še manj pa več dotičnega obrta, pričel rokodelski obrt, za kateri je treba dokazati zmožnost. Ker on seveda na lastno ime ni mogel dobiti obrtnega lista, vzel ga je na svojega pomočnika. Slednji pa je v malo dneh ustopil v službo ondotnega rokodelca, ki ima obrtno pravico. Sedaj se je slednji pritožil, da oni ne izvršuje po pravici svojega rokodelstva, ker niti pomočnika, na čigar ime se „patent“ glasi, nema v delu. — Kaj se zgodi? Toženi vzame v malo dneh drugega pomočnika, na

njegovo ime nov obrtni list, in tožitelju se sedaj zagotavlja, da se njegovi pritožbi ne more ustreči, kajti oni, na čigar ime se glasi obrtna pravica ima dokaz zmožnosti. Vprašamo: Ni li vsled takega postopanja vsaka postavna določba iluzorična? Se mari izplačujejo sitnosti, katere ima opravičen pomočnik, če navzlic temu ni dejanskega varstva obrtnih pravic.

Sploh bi pa bilo dobro, ko bi se obrtniki v taci slučajih nekoliko bolj ohrabрили. Jdnake pritožbe naj bi po časnikih objavili, da vlada tukaj izve, kaj se godi. Ulozovanje pritožeb v majhnih krajih prav nič ne koristi, tem manj, če se naključno, da se pritožuje bore rokodelec proti kakemu vaškemu mogotcu. Prihodnjič navesti hočem našim obrtnikom po deželi najlažji pot, da si ondot ustanovijo nekoliko središča, katero bi v njih imenu vsaj v posebnih slučajnostih z vspehom delovalo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 15. julija.

„Salzburger Chronik“, organ Jurija Lienbacherja, priporoča, da bi nemški konservativci v **državnem zboru** osnovali svoj nezavisen klub. Ta list dokazuje, da bi baš ta klub odločeval v državnem zboru. Čehi imajo namreč 66, Poljaki 54, Hohenwartov klub pa 41 poslancev, tedaj vkupe 161 poslancev. Absolutne večine, ki znaša 177 glasov, ne bi ti trije klubi imeli. Konservativcem planinskih dežel se sedaj ponuja lepa prilika, da pokažejo svojo moč, treba je le organizovati samostojni katoliški centum. Da bi delovanje tacega kluba ne bilo ugodno Slovanom, kaže že to, da ga priporoča organ dvornega svetnika Lienbacherja.

Poljski listi se jezé, da Rusini jednoglasno protestujejo proti razširjenju **gališke** deželne avtonomije. Da ne iščejo svojih pravic tam, kjer bi jih mogli dobiti, v gališkem deželnem zboru namreč, ampak težé na Dunaj. S takim postopanjem Rusini podpirajo nemški centralizem. Mi tudi ne moremo odobravati, da se Rusini bratijo z nasprotniki slovanstva, a če Poljaki hočejo, da bi rusinski narod ogreval se za gališko deželno avtonomijo, morajo ž njim drugače ravnati. Dokler se bode pa rusinski živelj povsod pritiskal na steno, bodo Rusini videli v deželnej avtonomiji le dobro sredstvo k njih raznarodenju. Kdo jim more zameriti, da nečejo podpisati svoje politične smrti.

„Dziennik Polski“ misli, da bodo avtonomisti pri **obnovljenji bankinega privilegija** potegnili se za česke in poljske zahteve, ki so skoraj identične in da so dovolj močni, da to dosežejo.

Zakon, ki zapoveduje **posvečevanje nedelj**, napravil je zlasti trgovcem mnogo neprijetnosti in škode. Kmetstvo prebivalstvo navadno le ob nedeljah v mestih kupuje, česar potrebuje. Ob delavnikih kmet nema časa zahajati v mesto. Iz več krajev se že slišijo pritožbe. Trgovci Graški sklenili so poprositi trgovskega ministra, da jim dovolji tudi ob nedeljah prodajati. Podobne prošnje pripravljajo na naučno ministerstvo trgovci v Česki Kamnici in v Lovnih na Českem. Take izjeme pa ima pravico dovoljevati ministerstvo. Ker pa je že sedaj dovoljenih mnogo izjem, ni dvojbe, da se bodo dovolile še nove, in tako bodo kmalu izjeme postale pravilo, zakon pa izjema.

Na **Ogerskem in Hrvatskem** pripravljata vladi razne reforme v upravi. Mnogo je še v teh deželah v upravi zastarelega, kar več ne ugaja zahtevam sedanjega časa. Pred vsem se misli na Ogerskem preorganizovati komitatna in občinska uprava. Velika županstva se bodo premenila v dr-

„Morem li kaj storiti zate, da ti olajšam bol?“ veli gospod Decker, ustavši z bojazljivostjo, polno ljubezni.

„Da, hiti tjakaj in prinesi mi kaj okrepčevalnega. . . Ali, hitro prosim!“

Gospod Decker oddirja.

Gospa Deckerjeva zapre in zapahne vrata, potem pa vnovič roko položi na prsi ter bolest izvleče ven. Bila je večkrat zganena in imela je, žal, da moram to povedati, pisavo gospoda Oakhursta.

Požirala je pismo s plamenečimi očmi in gorečimi lici, brala je zopet in zopet, dokler se zunaj néso oglasili koraki. Hitro je zopet skrije v nedrji ter odpahne duri.

Njen mož ustopi. Ona dene pijačo k ustnom ter pové, da jej je bolje.

„Ali bodeš šla nocoj še tja nazaj?“ vpraša gospod Decker ponižno.

„Ne“, odvrne soproga njegova, sanjarsko upiraje pogled v tla.

„Tudi jaz bi tega ne storil, da sem na tvojem mestu,“ de je gospod Decker ter olajšan vzdihne.

Po kratkem molku se zopet umesti na sofi, in ženico svojo potegnivši na svojo stran, pravi:

„Ali veš, Lizika, kaj sem mislil, ko si ti notri prišla?“

Ona je s svojimi nežnimi, belimi prsti rila v njegovih trdih črnih laseh ter pripoznala, da ne vé.

„Mislil sem o starih šasih, Lizika . . . mislil sem o dneh, ko sem ti delal voz, Lizika . . . ko sem te vozil na sprehod, konj in kočijaž vse ob jednem . . . Takrat sva bilo reveža in ti si bila bolna, Lizika; a bila sva srečna . . . Zdaj imava novcev in hišo, in ti si po vsem druga ženska . . . da, lahko rečem, srčice, da si nova ženska . . . In uprav to me žalosti . . . Mogel sem ti narediti voz, Lizika . . . mogel sem ti narediti hišo, Lizika . . . a pri tem sem se moral ustaviti . . . tebe nésem mogel več preurediti. Krepka si, zala, čila in nova. Lizika . . . a ti nesi moje delo, Lizika!“

Prenehal je.

Jedno roko rahlo držeča na njegovem čelu, drugo pritiskajoča na prsi, kakor bi se hotela osvedočiti o prisotnosti svoje bolesti, dejala je z mehkim, nežnim glasom:

„Saj je bilo vendar vse to tvoje delo, ljubi moj!“

A Joe žalostno pomaje z glavo.

„Ne, ne, Lizika, né vse moje delo . . . Nek-

daj je bilo v moji moči, da bi sam storil zate, kar je trebalo, a pustil sem priložnost v nemar. Jaz bi te bil lahko naredil zopet čvrsto, zdravo in srečno, ako bi ne bil denarja izgubil v igralnici; a izgubil sem ga in drug človek je storil to, kar bi bil jaz moral storiti . . . Da, zdaj si zopet dobra — a ne z mojo pomočjo!“

Gospa Decker povzdigne k njemu osupele nedolžne oči svoje. On jo nežno poljubi ter potem z menj žalostnim glasom nadaljuje:

„A to še ni vse, na kar sem mislil, Lizika . . . Mislil sem, da pač malo premnogokrat pustiš, da ti ta gospod Hamilton dela družčino. Ne rečem, da bi to ne bilo kako prav od tvoje ali pa njegove strani; ali ljudje bi utegnili jezike brusiti o tem. Ti si jedina tukaj, Lizika“, dejal je tesarski mojster nežno zroč na svojo ženico, jedina, o katerej se ne govori — katero vsi čislajo in časte . . .“

Gospa Deckerjeva je bila vesela, da je slednjič na to stvar napeljal besedo. Tudi ona je često tako mislila. A proti gospodu Hamiltonu, ki je bil fin gospod, pač né mogla biti neuljudna, ker bi si ga bila sicer naredila sovražnika, mogočnega sovražnika.

(Dalje prih.)

žavne urade. Vsakemu velikemu županu bodo dali jednega tajnika, ki bode tudi štet mej državne uradnike. Povekšal se bode delokrog velikih županov tako, da bodo lahko zaprečili, da v bodoče komitatni zbori ne bodo več mogli sklepati stvari, ki nasprotujejo državnemu značaju. — Na Hrvatskem mislijo reformovati županijske in davkarske urade. Kakor čujemo, misli hrvatska vlada preustrojiti te urade po vzgledu ogerskih uradov. Nove reforme na Ogorskem in na Hrvatskem bodo pomanjšale avtonomijo županij in povekšale vladino moč, zato mi jako dvojimo, da bi dosti koristile, zlasti na Hrvatskem ne, ker je vlada v nasprotju z večino naroda. Na mesto slabih prejšnjih uredb stopile bodo morda še slabše. — Kakor nek ogerski list poroča, sta se naučni minister Trefort in patrijarh Andjelić sporazumela v vseh stvareh, ki se tičejo srbskega cerkvenega kongresa. Volitve za kongres bodo 20. in 26. avgusta.

Vnanje države.

Španska ministerska kriza je končana. Mesto odstopivšega Romero Robleda, postane Madridski prefekt minister vnanjih zadev, pomorsko ministerstvo prevzame podadmiral M. de la Pazuela y Lobo. Novi minister notranjih zadev, Villaverde, baje ni nič prav priljubljen pri narodu. S to spremembo si tedaj sedanja vlada nikakor ni utrdila svojega položaja, ampak le omajala. Ko bi liberalci bili složni, lahko bi jo kmalu spodrinili, tako si pa ne upajo sami sestaviti trdne vlade.

Papežovo pismo na **Kitajskega** cesarja, v katerem se katoliški misijonarji priporočajo cesarskemu varstvu, napravilo je v Pekingju dober utis. Kitajska vlada in Sveti stol se bodeta sedaj še bolj približala. Kitajci bili so nevoljni, da so katoliški misijonarji pod francoskim varstvom, kajti sodili so, da to varstvo služi le političnim namenom. Misijonarji so pa tudi bili pod varstvom francoske republike večkrat v zadregi, kajti čutili so, da so mnogokrat nehoté orodje diplomatov. Domače prebivalstvo jih je sovražilo, kajti videlo je v njih le svoje nasprotnike, ne pa učiteljev kristijanske vere. Zategadelj bodo pa misijonarji brez francoskega varstva varnejši, kakor so bili do sedaj. Kitajska vlada je itak jako tolerantna proti vsem veroizpovedanjem. Kakor se govori, bode Kitaj nastavlil svojega poslanika pri Vatikanu, zato bode pa dobil v Pekingju papeškega nuncija.

V Chicagu osnovalo se je nemško šolsko društvo, katerega namen bode, skrbeti za nemško šolstvo v **severnoameriških** Zjedinjenih državah. To društvo pa najbrž ne bode tako nevarno drugim narodnostim, kakor je nemški „Schulverein“ pri nas, ker tam uživa vsaka narodnost dosti svobode za svoj razvoj.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je župniji Adlešiče 200 gld. za nov zvon. — Dalje podaril je presvetli cesar za dva zvona pri cerkvi „Madonna degli Angeli“ na Losinji tudi 200 gld.

— (Dopolnilni volitvi za deželni zbor kranjski.) Volitev deželnega poslanca na mestu umrlega Karola Rudeža v kmetskih občinah Kočevskega volilnega okraja razpisana je v 26. dan avgusta. Na mesto umrlega viteza Schneida razpisana je volitev deželnega poslanca za mesto Idrijo v 26. dan avgusta.

— (Knezškof dr. Misija) odpeljal se je včeraj na Goričane, kjer ostane čez poletje. Z njim odpeljala sta se kardinal Hergenröther, prefekt arhiva vatikanskega in dominikanec Henrik Suso Denifle, katera oba dlje časa ostaneta na Goričanih.

— (Krajcarsko podružnica „Narodnega Doma“) jela je 14. t. m. razpošiljati knjižice z markami. Poverjeniki dobe jih torej v teku prihodnjih dni. Vsak naj blagovoli z listnico blagajniku dr. Staretu naznaniti prejem knjižice odboru v gotovost, da je prišla v prave roke. — Zanimanje za krajcarsko podružnico raste vedno bolje. Vsaki dan dobiva odbor oglasila od unetih in odličnih rodoljubov, ki izrekajo, da prevzamejo poverjenišvo. Celo iz daljnega Ljubna na Zgornjem Štirskem, iz južnega Pulja oglašili so se naudušeni možje, ki bodo delali za podružnico; upati je, da se kmalu javijo blagodejne posledice rodoljubnega podjetja. Na delo tedaj, rojaci!

— (Češki gostje na Dunaji.) Prihodnjo soboto 18. t. m. pripelje se cel vlak čeških gostov iz Kolina, potujočih v madjarsko razstavo, na Dunaj. Dunajski Slovani sklenili so, svoje rojake slavnostno vzprejeti ter njim na čast prirediti zabavo na vrtu J. Renza (III. Ungargasse št. 52). Povabljeni so vsa slovanska Dunajska društva. Ustopnina 20 kr. za osebo. Čisti dohodek v korist društvu „Komenský“ za vzdrževanje čeških učilišč na Dunaji. Spored izvaja „slovansko pevsko društvo“ ter godba

Kolinskih gostov. Pela bosta se tudi dva slovenska zbora. Udeležitve najejati se je zelo obilne.

— (Počitnice.) Ljudske in srednje šole Ljubljanske končale so danes šolsko leto in dijaki začeli so zapuščati mestno ozidje. Z dijaki vred pa bode še marsikdo ostavil Ljubljano in šel se hladiti na deželo. Sme se računati, da bode za počitnice najmanj 1500 ljudi v Ljubljani manj, in to deloma takih, ki so najbolj oživljali naše ulice in trge.

— (II. mestna peterorazredna deška ljudska šola v Ljubljani) izdala je za ravno preteklo šolsko leto svoje letno poročilo. Na tem zavodu bili so koncem leta 703 učenci in dasi ima vsak razred po dva oddelka, je vendar v posamičnih oddelkih po 68 do 95 učencev. S to šolo združena je tudi pripravljavnica za obrtniško šolo, ki broji v 2 razredih 100 učencev in ekskurendna šola na Mahu, ki broji v treh razredih 82 učencev in učenk. Po narodnosti bilo je na tej šoli 706 Slovencev, 45 Nemcev, prav pridno je šolo obiskovalo 681 učencev, za bližnji višji razred sposobnih bilo je 452, vso šolnino plačevalo je 169, pol šolnine 107, oproščenih bilo je 475 učencev. Ta šola je na najboljšem glasu, ima izvrstno vodstvo in izvrstno učiteljsko osebje ter vzgaja jako dobre učence. Toli hvallšana „Vadnica“, ki broji letos samo 30 učencev v vsakem razredu, zaostaja daleč za njo. Na gimnaziji so, kakor čujemo, učenci iz šole na „Grabnu“ vedno boljši, nego vadničarji.

— (Poročil) se je preteklo soboto g. Adolf Hauptman, hišni posestnik in tovarnar v Ljubljani, z gospd. Emilijo Špilarjevo iz Št. Petra na Krasu.

— (V Ljubljanski blaznici) vršil se je pred nekoliko dnevi čin, kateri zadostno znači, kakó da skrbi red usmiljenih sestrá za postrežbo bolnikov. Bil je pripeljan iz Tržaške blaznice bivši trgovec L. Dotični blazni bil je včasih jako nemiren, žugal in napadal je zdravnike in strežaje. Ko je pred 4 dnevi zopet postal besen, in hotel napasti strežaja, kateri se bi smel le braniti, prijel je strežaj blaznega okolu života, ga kvišku vzdignil in na tla treščil. To ponavljal je večkrat in konečno obležal je blazni, ne da bi se še mogel ganiti. Zlomil mu je namreč hrbtanec in vsled tega jako težko poškodoval.

— (Mestni magistrat Ljubljanski) izdal je naslednji, željno pričakovani razglas: Podpisani magistrat opozarja na ukaz z 12. dne avgusta 1872, št. 7780, in z nova določa, da je strogo ravnati se po njem. Tist ukaz slové: „Prepovedano je, pse v kavarne, gostilnice in krčme seboj jemati. Prestopek te prepovedi se po §. 7. ces. naredbe z dné 20. aprila 1854. št. 96. kaznuje s postavno kaznijo ne le na onem, ki psa seboj pripelje, temuč tudi na gospodarji, ki psa v svojih prostorih trpi.“

— (Poboj.) V nedeljo večer imeli so prebivalci male Klanške vasice pri Komendi dva poboja. Tisto noč namreč prišli so neki ponočnjaki nagajat ondašnjemu bajtarju Groggi Ingliču, po domače Mencalu. Mož je sploh nagle jeze — vzel je sekiro, hoteč nagajivce pognati. Oni ponočnjaki so zbežali, le jeden počakal ga je, ter ga sunil z dolgim drogom v trebuh in ga poškodoval, da je takoj drugi dan umrl. Ravno isto noč vasoval je v isti vasi fant Andrej Lah iz Kapljevasi — pri svoji ljubici. Kot stražo imel je pri sebi pod oknom dvoje zvestih tovarišev. Kar na nagloma planejo nanje štiri nepoznane osebe, oborožene s koli. Tovariša na straži stečeta, a nesrečni in zaljubljeni Lah pade pobojujnikom v roke, kateri ga pobijejo na tla ter mu prouzročijo z ostrim orodjem par ran na glavo, na roko in obraz. Poškodovani Lah leži sedaj poln bolečin — premišljeva je nesrečne posledice goreče ljubezni! — Pobojniki so neznani — vendar se sodi, da je glavno ulogo — bojevalca igral ondašnji energični župan. —č.

— (V Tupaličah) na Gorenjskem odprla se je včeraj, kakor nam prijazno naznanja c. kr. poštno in brzojavno vodstvo, s pošto združena brzojavna postaja z omejeno dnevno službo.

— (Izveščje o talijanskoj izložbigodine 1884. Položeno po Milanu Krešiču, tajniku trgovačke obrtničke komore v Zagrebu.) Tako zove se knjiga, ki se je nam danes doposlala in katerej je naslednja vsebina: Sgrada uzkrsnuća talijanskoga naroda. — Grad Turin. — Star grad. — O izložbi u obće. — Talijanska industrija. — Galerija radnje. — Poljedelstvo. — Proizvodi ratarski i stočarski. — Izložba didaktična i izložba novih iznašaća. — Medjunarodna električna

i stenografska izložba. — Izložba liepih umjetnosti. — Gospodarstveni odnošaji Italije. — Assab, talijanska kolonija. Knjiga je prav pregledno in poučno pisana in se odlikuje po jako lepem tisku (C. Albrecht v Zagrebu) in po okusni obliki.

— (Razpisano) je mesto pristava pri c. kr. okrajni sodnji v Ilirski Bistrici. Prošnje do 15. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Ems 15. julija. Cesar Viljem odpeljal se je popoldne v Koblenz.

London 15. julija. V dolenej zbornici odgovoril je Bourke na vprašanje Fitzmauriceovo, da je avstrijski cesar HicKelovo sliko dolenje zbornice (House of Commons) iz l. 1793 milostivo lady Pagetovi podaril. Slednja prepusila je sliko narodni galeriji. Ves narod je hvaležen cesarskemu velečastvu na milostivem, velesrčnem darilu in dežela vsprejme najhvaležneje to darilo kot dragocen in zanimivodatek narodni zbirki.

Trebič 14. julija. Včeraj zjutraj prišla je policija socijalista Chlumskega in Horaka. Na večer nabralo se je nad 2000 delavcev pred uradnim poslopjem, z namenom, da bi zaprta socijalista siloma osvobodili. Žandarji, katere so delavci s kamenjem vsprejeli, razgnali so naposled delavce, ki se neso hoteli umakniti, z bajoneti. Bilo je nekoliko ranjenih. Iz Iglave poslali so semkaj vojakov 102 moža in 4 častnike, ki ostanejo tukaj, dokler se zopet ne napravi red. Sedaj je mir.

Madrid 14. julija. Na vsem Španskem včeraj 1091 ljudi za kolero zbolelo, 474 umrlo.

Razne vesti.

* (Železnice na balkanskem polotoku.) Kakor se iz Carigrada „Pol. Corr.“ poroča, bodo do oktobra 1886 vsa, za železnično zvezo s Carigradom potrebna dela gotova in bode potem možno iz Carigrada v Pariz potovati v 65 urah, oziroma, ker turške proge še neso prirejene za brzovlake v 75 urah. Letos dogotovila se bode še srbska železniška proga do Leskovca in otvorila do konca septembra in do konca t. l. bode železnica iz Leskovca do Vranje dodelana.

* (Veliko poneverjenje.) Časopisi pišejo, da so pri neki veliki trgovski hiši na Dunaji prišli na sled velikemu poneverjenju, da sta prokurist in domači sin vkup izmaknili in zapravila 230.000 gld. Stvar pa ni taka. Zmanjkalo je pred nekaj časa res neko vsoto, pa ne toliko in vsa stvar poravnala se je že pred meseci.

* (V Petrinji) začela se je v ponedeljek končna obravnava v zanimivi pravdi. Kmet Adam Gjurgjević kupil je od poštnege odpravdnika De Corti iz Dubice srečko „Kinczem“-loterije. Na to srečko zadel je kmet 20.000 gld. A ko je prišel vprašat, je li kaj zadel, mu De Corti ni resnice povedal, ampak rekel, da je zadel samo dva golinarja ter ga potem z zvijačo pregovoril, da si bodeda dobiček delila. Ko je kmet podpisal izjavo, da se bode dobiček delil, takrat šele mu je De Corti povedal, da je zadel 20.000 gld. Na to kmet zahteva srečko nazaj, a De Corti ga je strašil, da če bode ugovarjal, ne bode nobeden nič dobil in ga tako pripravil, da mu je prepustil polovico dobitka. Zaradi tega zatožen je De Corti zaradi goljušije. Zatoženca zastopa odvetnik dr. Frank, poškodovanega kmeta pa dr. Derenčin.

* (Pazite na petrolej!) V Rohfalvi (Görmörska županija) pripetila se je v soboto grozna nesreča. Ker je prejšnji dan bila nevihta, je bila vsa klet tamošnjega krčmarja pod vodo. Voda prevrnila je tudi sod s petrolejem in petrolej je iztekel. Ker se skozi duri ni moglo v klet, spustili so se krčmar, njegov voznik, mestni načelnik in gozdni čuvaj z gorečo svečo od zgoraj v klet. Komaj je bil gozdni čuvaj s svečo v kleti, navstala je grozna eksplozija, ki je zažgala vso hišo. Mestnega načelnika, krčmarja in voznika vrigel je puh ven, gozdni čuvaj pa se ni mogel več rešiti in zgorle je vpricho vseh.

* (Hraber deček.) V nekej vasi pri Savoni na Ligurskej obali odlikovan je bil pred malo dnevi dvanajstletni deček Pescio s sreberno svetinjo. Pri navstalem požaru je namreč po lestvici znosil in rešil štiri otročiče iz že goreče sobe.

* (Požar.) V Aberystwithu pogorelo je pretekli teden vseučilišče. Le z največjim naporom posrečilo se je rešiti muzej in knjižnico. V četrtek mej 1. in 2. uro bil je požar tolik, da se je videl več milj daleč. K sreči ni bilo sape, sicer bi se bila užgala tudi bližnja poslopja. Ko je že gorelo, bilo je 6 osob, mej njimi tudi jeden profesor v sobi v drugem nadstropji. Kar se udero tla in vsi padejo 15 čevljev globoko v ogenj. Tri so, akoravno grozno opečene, iz ognja rešili, drugi pa so bili podsuti in stoprav čez par dni našli so njih trupla. Vseučilišče bilo je zavarovano za 10.000 funtov šterlingov, a škode je blizu 40.000 šterlingov. Ponesrečeni profesor James Macpherson je že za ranami umrl.

* (Ciganska ženitev.) V Košicah imeli so nedavno cigani ženitev. Nič manj, kakor 12 fujakarjev je bilo treba, da so ženina, nevesto in svate prepeljali v cerkev in nazaj. Po poroki bila je v nevestini hiši gostija, bilo je vse jako „nobel“ in židane volje. Ob 4. uri zjutraj začeli so se gostje razhajati. Tudi ženin se je poslovil, poljubil nevesti roko, rekoč, da gre domov k materi, ker je tukaj prevroče. Drugi dan bode že zopet prišel. Drugo jutro pa ni bilo o ženinu ni sluha ni duha, izginil je, kakor kaira. Z njim pa je izginilo tudi par zlatih uhanov, dva prstana in 25 gld. gotovine. Nevestega ženina iščejo, ga li bodo kmalu dobili, se ne ve.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo proti trganji po udih, ranah, oteklinah in ulesih. Cena steklenici 80 kr. Vsak dan razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (11—5)

Lstnica upravnitstva. Gosp. A. B. v Sofiji. Za poslanih 20 frankov dobili smo 9 gld. 88 kr.; ker je Vaša naročnina že 20. dec. 1884 potekla, je sedaj plačano do 4. junija 1885.

Tržne cene v Ljubljani dné 15. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.66	Špeh povojen, kgr.	66
Rež,	5.4	Surovo maslo,	84
Jecmen,	4.23	Jajce, jedno,	2
Oves,	3.36	Mleko, liter,	8
Ajda,	4.87	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	6.1	Telečje	56
Koruz,	5.8	Svinjsko	66
Krompir,	3.50	Koštunovo	38
Leča,	8	Pišanec	30
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	8.50	Seno, 100 kilo	169
Maslo,	96	Slama,	169
Mast,	82	Drva, trda, 4 metr.	7.60
Špeh frišen,	54	„ mehka, „	5.20

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
14. julija	7. zjutraj	737.26 mm.	19.8° C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	736.89 mm.	29.4° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	737.35 mm.	21.0° C	brezv.	jas.	
Srednja temperatura 23.4°, za 4.4° nad normalom.						

Dunajska borza dné 15. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 05	kr.
Srebrna renta	83	65
Zlata renta	109	25
5% marena renta	100	10
Akcije narodne banke	871	—
Kreditne akcije	286	20
London	114	50
Srebro	—	—
Napol.	9	87
C. kr. cekini	5	89
Nemške marke	61	10
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	127
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	168
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109	20
Ogrska zlata renta 4%	99	35
5% papirna renta 5%	93	15
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	116
Zemlj. obc. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	—
Prior. obliq. Elizabetine zapad. železnice	114	50

Tuji:

14. julija.

Pri **Stonu**: Pl. Jovanović, Nardelli iz Zadra. — Detrosin iz Trsta. — Goldman z Dunaja. — Baranović iz Karlova. — Schröder iz Trsta. — Milko z Dunaja.
Pri **Malič**: Guschitz z Dunaja. — Machlup iz Budimpešte. — Casatti iz Trsta. — Wiedewohl iz Kočevja. — Ecker z Dunaja. — Plantl iz Grada.

Naznanilo in priporočba.

Podpisana **Vanič** in **Jerman** naznanjajo slavnemu p. n. občinstvu uljudno, da sva s početkom meseca julija 1885 začela in odprla v svoji lastni hiši (poprej g. Ripšnovej)

v Celji štev. 39 na voglu poštne in graške ulice

svojo štacuno in trgovino

z različnim suknenim, platnenim in tkanim blagom, prtenino in vsake vrste drobnarijo

pod firmo

VANIČ & JERMAN.

Trudila se bodeva, kolikor je v naših močeh, da **hitro** in **dobro**, pošteno in po ceni nstrževa željam vseh častitih kupovalcev, kateri nama naklonjenost in zaupanje izkažejo.

Zagotavljava, da imava na prodaj **čisto novo robo** in smeja trditi, da nikdo ne bo šel nezadovoljen iz naše štacune.

Prosiva zatorej uljudno za zaupanje, naklonjenost in prav obilno obiskovanje naše trgovine.

V Celji, dne 8. julija 1885.

VANIČ & JERMAN.

(413—3)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Prior obliq. Ferdinandove sev. železnice	106 gld. 50	kr.
Kreditne srečke	100 gld.	177
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	98
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	195

Javna zahvala.

Pri požaru 14. junija 1885. ob 1/2 3. uri popoldne v Staničicah je ogenj popolnem razrušil moje veliko gospodarsko poslopje. Bil sem zavarovan za poslopje pri **Dunajski zavarovalni družbi na Dunaji** in že 19. junija se je poizvedela škoda in dapes mi je izplačal vso zavarovano vsoto 800 gld. gospod **Viktor Schiffer v Ljubljani**, zastopnik te družbe; poleg tega se je mojim zavarovanim sosedom zahtevana odškodnina za poškodovane strehe brez ugovora dovolila in plačala. Za to naglo izplačilo, ne da bi se bil jeden krajcar utrgal, se čutim dolžnega, **Dunajski zavarovalni družbi** s tem izreči svojo najtoplejšo zahvalo in solidni zavod vsem gospodarjem gorko priporočati. (425)

V Staničicah 26. junija 1885.

Valentin Mrak.

KOMI.

pošten, želi svojo sedanje mesto sprempiti. — Vprašanja v Zagorje p. Savi pod šifro „Fortuna“. (420—2)

Slomšekovih zbranih spisov IV. knjiga:

„RAZLIČNO BLAGO“

ravnokar izdana, dobiva se pri izdajatelji č. g. **Mih. Lendovšek-u v Makolah** (Maxau bei Pölsbach) po **goldnariji** s poštnino vred. Tržna cena po knjigarnah jej je: 1 gld. 40 kr. za trdovezan. 1 gld. 30 kr. za broširan izvod. — Obsega tri oddelke: I. „**šola in odgoja**“ str. 180; II. „**narodna politika in narodno gospodarstvo**“ 183—354; III. „**razna tvarina**“ 357—428. (363—5)

Kri čistilne kroglice

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skaženem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih; v škatljah a 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. (402—2)

Malinovec

prima kvalitete, iz najboljših štirskih gorskih malin in z odlično aromo. S svežo vodo in nekaterimi kapljami Hallerske kisline zmešan je odlično sredstvo proti vročini, navalom krvi in slabemu želodcu in okrepujoča zdravilna pijača non plus ultra. 1 kilo 80 kr., 1/2 kilo 40 kr.

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo:

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Piccoli-eva esenca za želodec

katero pripravlja **G. PICCOLI** lek. v Ljubljani.

Održavlja „kakor je razvidno iz zahvalnih pisem in zdravniških spričeval boleznih v želodcu in trebuhu, bodeenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc. Pri večem številu dobi se primeren odpust.

(348—12)

Cena steklenici 10 novo.

Jutri v četrtek dne 16. julija

v „Švicarski hiši“

KONCERT

ogerske narodne godbe Radičs Bernata in sinov iz Stojnega Balgrada.

Začetek ob 4. uri popoldne.

Za mnogobrojni obisk prosi udani

(427) **Hans Eder.**

Oglas.

(419—2)

Hrvatsko pjevačko društvo „Kolo“ iznajmljuje počenshi 1. listopada 1885

prostorije opredeljene za gostiono

u ulastitoj novosagradjenoj kući na Sajmištu u Zagrebu, u koju svrhu pozivlje gg. gostioničare, koji bi te prostorije v najam uzeti hteli, da svoje ponudbe do 1. kolovoza ove godine podnesu i uruče g. **Franji Ardoldu**, javnomu biježniku u Zagrebu, Gajeva ulica. Poblizji uvjeti mogu se uviditi svaki dan kod g. Fr. Ardolda.

Odhor hrv. pjevač. društva „Kolo“.

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Mäpping in mnoge druge zdravniške avtorite so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodcu, omedlevici, glavobolu, trebuhobolju, zasliženju, želodčeni kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnom itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedij. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu **lekarji Svobodi**, pri **Zlatem orlu**, na **Prešernovem trgu**. (716—5)

Restitucijski fluid

pomnoženi, tudi

konjski cvet

imenovan,

rabi za drgnjenje v krepilo udov pri konjih. Ta cvet, mnogo let po izkušenih živnozdravnikih in praktičnih poljedelcih glede učinka kot izbornen skušen ter priznan kot najboljši zdravilen in krepien, ohrani konja do pozne starosti, celo pri največjem trpljenju vztrajnega in pogumnega, zabavljuje otrplost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v restitucijo (očvrstjenje) po kakem trudopolnem delu. Dalje rabi kot podpiralno in ozdraviljujoče sredstvo pri pretegu žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, otrpnenju v boku, v krizi i. t. d., otekanju nog, mehurnih na nogah, izvinjenju, tiščanju od sedla in oprave, pri sušici i. t. d., s kratka skoro pri vseh znanjih boleznih hibah.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld. Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo: (403—1)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vzajemno zavarovalno društvo za življenje v Lipsiji (Leipzig),

ustanovljeno leta 1830 in 17. januarja leta 1874 v c. kr. avstrijski državi koncesijonirano.

Usojamo se naznanjati, da smo izročili gospodu

Jakobu Dobrin-u v Ljubljani

naš

glavni zastop za Kranjsko.

Dunaj, 13. julija, 1885.

Glavni zastop za Avstrijo:

C. F. W. Krüger, podravnatelj.

Pisarna: Dunaj, IV., Karlsgasse 15.

Zavarovalni stan koncem leta 1884 več kot 220 milijonov državnih mark. — Premoženje društva koncem leta 1884 nad 47 milijonov državnih mark. — Popolni dobiček dobé zavarovanci.

Dividenda za leto 1885 iznaša 42% premije,

„ „ „ 1886 „ 43% „

Za vsa potrebna razjasnila in sklepanja zavarovanj priporoča se

JAKOB DOBRIN,

glavni zastopnik za Kranjsko, v Ljubljani, Gledališke ulice št. 4.

(428)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.